

متن پرسش

به نام خدا: چه اندازه روزگار شادی است اما به این خاطر که با چشمان می‌شود دید هرچه مشکل داریم را در قدم قدمی جلوتر از حل آن یعنی تعالی توحیدی انسانی در نظرگاهمان نیز حاضر داریم، که می‌توان دید اگر هویتمان را هنوز نیافته‌ایم اما اجازه نمی‌دهیم جهان آمریکایی به ما هویت پست تاریک کثیف ذلیل را متجاوزانه تحمیل کند، چرا اگر ندانی کیستی جهان به تو می‌گوید که باش. و این است راه یافتن هویت حقیقی خود که قرآن خبر آن است. خوشحالی که زمین می‌خوریم اما باز می‌ایستیم و هر بار بهتر و قوی‌تر. زیباست مقاومت، مقاومتی که نماد آن شخصیت زنده سید حسن نصرالله است گویا صدای او را می‌شنویم که در راهپیمایی ضاحیه گفت: «به خاطر این حضور گسترده و این هم‌بستگی عظیم از شما تشکر می‌کنم. شما مردم، اهل مقاومت و وفاداری هستید. شما همان مردمی هستید که میدان‌ها را پر می‌کردید و می‌کنید. و بار دیگر: سلام و رحمت و برکات الهی نثار شما شریف‌ترین، گرمی‌ترین و پاک‌ترین مردم. شما همان کسانی هستید که تنها چند هفته قبل، درست در همین منطقه حضور داشتید و با سرورتان، اباعبدالله الحسین (علیه السلام)، درباره‌ی فلسطین، قدس، موضوع مظلومان و دفاع از اماکن مقدس تجدید پیمان کردید. شما در روز عاشورا با ایشان پیمان بستید و امروز نیز بار دیگر همان سخن را تکرار می‌کنید. بار دیگر در مقابل تجاوز آشکار آمریکایی-صهیونیستی به قدس و اماکن مقدس اسلام و مسیحیت و تجاوز به ملت فلسطین و همه‌ی امت، موضع‌گیری و ایستادگی و تعهدمان را تا لحظه‌ی پیروزی یا شهادت اعلام می‌کنیم و همان جمله‌ی پیشین را می‌گوییم تا همه‌ی جهان بشنوند: (حسین، تو را رها نمی‌کنیم). امروز حسین نماد مظلومان و دین آسمانی و اماکن مقدس زمینی است که مورد تجاوز قرار می‌گیرند.» مابه راستی با مقاومت داریم شخصیت واقعی خود را به خودمان نشان می‌دهیم و می‌دانم رهبر انقلاب و جناب عالی با هرچه معین شدن حقیقت ما چه اندازه خوشحال می‌شوید همچون پدری که موفق شدن فرزندش را می‌بیند و از او راضی می‌شود و غمخوار اوست غمخواری یعنی دارم بزرگ شدن را، روی پای خود ایستادن را می‌بینم و باز می‌دانم جا داری. ما پیش رویمان عبور از آمریکا و تحقق زندگی پسا آمریکایی و برترین انسان‌هایی که قرآن به ما نوید داده را داریم انسانیتی که خود ماییم اما در تعالییمان، در مقاومتیمان و در حرکت رو به رشدیمان. وقتی که حل مشکلات را هر روز در مقاومت پیدااست و آنقدر دیده را فرا گرفته که ناخودآگاه در ذهن می‌آید «این آغاز دوران حل همه مشکلات و عبور از آن است». سید حسن نصرالله فرمود: «آمریکاییها نمی‌دانند لبیک یا حسین چیست، لبیک یا حسین یعنی تو در معرکه جنگ حاضر شدی هرچند که تنها شدی هرچند که مردم تو را رها کرده باشند و تو را متهم و خوار

شمارند لبیک یا حسین یعنی تو و مالت و خانواده ات در این معرکه هستید. لبیک یا حسین یعنی مادری که فرزندش را به معرکه می‌فرستد که کشته شود و آنگاه که شهید شد و سر بریده اش را برای مادرش می‌فرستند و به سر فرزندش می‌گویند ای فرزندم از تو و محاسبه ات راضی هستم، خدا چهره ات را روشن بدارد پسرمان همانطور که مرا در روز قیامت نزد فاطمه الزهرا روسفید کردی. این یعنی لبیک یا حسین.» و این است مستقیم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: از غمخواری سخن گفتید به همان معنایی که غمخوار انسان متوجه بزرگ شدن انسان می‌شود و این که دارد روی پای خود می‌ایستد تا به گفته جنابعالی حضور پساآمریکایی را با نظر به تمدن نوین اسلامی مدّ نظر قرار دهد و حاضر شدن هرچه بیشتر در جبهه صبر و مقاومت، از تنگناهایی که مانع حضور فردای ما است، عبور کند به همان زیبایی که مادران لبنانی و غزه‌ای در عین شهادت فرزندان‌شان به خوبی آن آینده متعالی را احساس می‌کنند و گرنه این همه طاقت و پایداری محال بود. موفق باشید